

תת"ע 4232/09-16 - מדינת ישראל נגד אפרתי שלמה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

13 מרץ 2017

תת"ע 16-09-4232 מדינת ישראל נ' אפרתי שלמה

בפני כב' השופט עופר נהרי

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

אפרתי שלמה

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו יוחסו לו שתי עבירות כדלקמן:

האחת - כי נוג ברכב כאשר עפ"י הטענה רישון הנהיגה שלו פג תוקפו בשנת 2007 (6/8/07), וזאת בגין סעיף 10 (א) לפיקוד התעבורה.

השנייה - כי במהלך נהיגתו הנ"ל ברכב לא צית הוא עפ"י הטענה לתמרור 302 אשר היה מוצב בכיוון נסיעתו וזאת הן בך שלא עצר את רכבו לפני שנכנס לצומת והן בך שלא נתן זכות קדימה לכלי רכב אחר בצומת - כל זאת בגין תקנות 64 (ד) ו 22 (א) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה אשר התקיימה כפר הנאשם בכתב האישום ובחר הוא לפרט ולטעון כי באשר לרישון הנהיגה היה לו לדבריו רישון הנהיגה בינלאומי אשר לדבריו היה תקף במועד הרלבנטי להנrigה גם בישראל, וכי באשר לטענה בדבר אי הזכות לתמרור ואי מתן זכות הקדימה הרי שהוא כופר בהלה גם כן.

לנוחה הcpfira נקבע והתקיים דין הוכחות.

מטרם התביעה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר נאג'ם האדי (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הד"ח שעריך (סומן ת/1). כמו כן, ובהסכמה הנאשם שניתנה, הגישה התביעה רשימת כניסה יציאות עדכניות של הנאשם מן הארץ (סומנה ת/2).

מטרם ההגנה העיד הנאשם עצמו מר אפרתי שלמה (ע.ה. 1), ולבקשתו, ובהסכמה התביעה שניתנה, הוגש המסמכים הבאים:

1. תעודה תושב חוזר של הנאשם בה צוין כי תאריך קבלת המعتمد הינו 8/4/2014 (סומנה נ/1 ו נ/6).

עמוד 1

.**2.** מסמך בשפה הגרמנית משביריות ישראל בינה אשר לדברי הנאשם עסקיןן(ציטוט מדברי הנאשם): "במסמך שמהווה הפניה מטעם שביריות ישראל בינה למשרד הרישוי בינה שמאמת את הפרטים של הרישון הישראלי המקורי שלו כדי לקבל את הרישון הבינלאומי של השוק האירופי המשותף" (מסמך זה סומן נ/2). **3.** עותק רישיון הנהיגה הישראלי של הנאשם אשר תוקפו פג בתאריך 6/8/2007 (סומן נ/3). **4.** תעודה יושר מהמשטרה (סומנה נ/4). **5.** רשימת כניסה ויציאות של הנאשם מהארץ שהופקה בשנת 2014 (סומנה נ/5).

המסמכים המצוינים לעיל הם כאמור כל המסמכים שבחר הנאשם להגיש証據 במשפטו.

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקنتי בעקבות מתן הדעת לעדויות, לריאות ולדבר דין הינה שההתביעה הוכיחה כנדרש את שתי העברות שייחסו לנימאן וכי לפיכך דיןו להרשותה בהן.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

באשר לעבירה של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פג תוקפו לפני כעשור בשנת 2007:

ראשית יש לומר כי בכל המסמכים שהגיש הנאשם במסגרת ראיותיו בדיון ההוכחות שהתקיים בפני, אין נמצא כל רישיון לאומי אוסטרי או כל רישיון נהיגה בינלאומי.

מסמך נ/2 משבירות ישראל בינה לפיו, לדברי הנאשם, מדובר בהפניה לצרכי קבלת רישיון נהיגה בינלאומי, איננו יכול להוות תחליף לרישיון נהיגה בינלאומי או לרישיון לאומי אוסטרי.

גם תעודה תושב חוזר ואישור משטרת על העדר עבר פלילי (נ/1, נ/4, נ/6) אינם יכולים להוות כМОון תחליף לרישיון נהיגה בינלאומי או לרישיון לאומי אוסטרי.

מה שכן הגיש הנאשם הוא כאמור את 문서 נ/3 שהוא צילום רישיון הנהיגה הישראלי שלו שפג תוקפו - כשרותם עליון - בשנת 2007.

והרי זהה בדיק טענת המאשימה בתיק זה - כי הרישון פג בשנת 2007.

למעשה, הנאשם עצמו גם ציין ואישר בחקירתו הנגדית בבית המשפט כי אכן רישיונו הישראלי פג תוקפו בשנת 2007 . (ראה נא דברי הנאשם בעמ' 9 לפרטוקול).

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הנה כי כן - כבר בשלב זה ניתן לראות שלמעשה הנאשם לא תמן כלל את טענתו על כי הוא החזק בידי במועד העבירה רישון נהיגה בינלאומי תקף ו/או רישון נהיגה לאומי אוסטרי תקף.

אלא שאף זאת יודגש ויוסבר:

גם אם היה הנאשם מגיש במשפטו זה קריאה רישון נהיגה בינלאומי או רישון נהיגה לאומי אוסטרי, ממילא לא ניתן היה לקבוע כי רשיין היה לנוהג באמצעותו בישראל במועד העבירה (5/9/16).

דברים אחרים אלה נאמרים בשימם לב לדבר החוקק בתקנה 567 א. לתקנות התעבורה אשר כותרתה " **רישון נהיגה לעולה ולתושב חזר**" . (ההדגשה איננה במקור).

ואסביר:

מהחר שה הנאשם היה בגדיר "תושב חזר" (ויזכר כי הוא עצמו כך טען ואף הגיע כאמור תעודה תושב חזר (נ/1, נ/6) אשר בה צוין כי קיבל מעמד של תושב חזר בתאריך 4/4/2014 אזי פירושו, שבහינתן כניסהו ויציאתו של הנאשם מארץ ובשים לב לדבר החוקק בתקנה 567 א. אשר היא היא הרלבנטית לתושב חזר (להבדיל מתקנה 567 (א) לתקנות התעבורה), פירושו שה הנאשם לא היה לנוהג בישראל ביום 5.9.16 באמצעות רישון נהיגה בינלאומי או רישון נהיגה לאומי זר (שמילא כאמור אף כלל לא הוצגו בתיק זה).

וכך הוא נוסחה של תקנה 567 א. לתקנות התעבורה שכותרתה כאמור "**רישון נהיגה לעולה ולתושב חזר**" :

"עליה חדש, אזרח ישראל או תושב ישראל הרשי לשבט בישראל ישיבת קבוע, אשר שהה מחוץ לישראל במשך תקופה של שנה וצופה אחת לפחות לפני יום כניסה האחרון לישראל, רשאי לנוהג ברישון נהיגה זר המתאים לדרגת רישונו, במשך תקופה של שנה מיום כניסה לישראל בלבד שנטקיהם בו תנאי הניל האמורים בתקנות 188 עד 190 ". (ההדגשה איננה במקור).

ובכן, הנה התאריכים הרלבנטיים לפרשה זו שבפני:

מועד הנהיגה בתיק זה - 5/9/16.

מועד כניסה האחרון של הנאשם לישראל 15/7/7.

מועד יציאתו האחרונה של הנאשם מישראל לפני כן 30/6/15.

הנה כי כן:

ראשית - עליה כי הנאשם לא שחה מחוץ לישראל תקופה של שנה רצופה אחת לפחות לפני יום כניסה האחרונה לישראל. (שהרי כאמור, לפני יום כניסה האחרונה לישראל - 7/7/15 - לא שהיא הוא תקופה של שנה רצופה אחת מחוץ לישראל, שכן שהיא הוא בארץ מיום 8/4/15 עד 30/6/15 - ככלומר שהיא בארץ עד 30/6/15 והרי בין 30/6/15 ל- 7/7/15 לא חלפה שנה רצופה אחת לפחות רק חלף שבועיים).

שנית - גם בתנאי השני של התקנה אין הנאשם עומד, שכן בעת הנהיגה באירוע זה - 5/9/16 כבר חלפה שנה מיום שנכנס לארץ ישראל 15/7/7, אך שם במשור זה לא זכאי היה הנאשם לנוהג בישראל, אלא כאשר ברשותו רישון הנהיגה הישראלי תקין.

לסיכום סוגיות הרישוי בתיק זה ייאמרו אם כך הדברים הבאים:

א. לא הוצג במסגרת ראיות ההגנה בתיק זה כל רישון בינלאומי או לאומי וזאת על אף שה הנאשם ניתנה אפשרות בת ארבעה חדשים להתאריך לדין הוחכות מיום ההקראה בתיק ועד למועד הוחכות בתיק זה, ועל אף שהסביר לנאם (ראה פרוטוקול ההקראה) כי זכות לו להביא לדין הוחכות כל ראייה וכל עד מטעמו.

ב. יתרה מכך : אפילו אם היה מוצג ע"י הנאשם בינלאומי או לאומי (וכמובן לא הוצג) עדין לא היה הנאשם עומד בדרישות הדין כביטויו בתקנה 567 א לתקנות התעבורה הרלבנטית לעניינו.

בנסיבות אלה, כאמור, דין הנאשם להרשותה בעבירה בעבירות הרישוי שיוחסה לו שכן גובשו יסודותיה של העבירה המדוברת.

וכעת לענין לעבירה הנטענת של אי הזכות לتمرור אגב אי מתן זכות קידמה בצוות:

השוטר רשם באופן מפורט מדוע אשר ראה נגד עניין - ובכלל אלה את כל היבטים הבאים : את כיוון נסיעתו של הנאשם; את אופן תנועת הנאשם עם רכבו; את מעבר הנאשם עם מכוניתו את קו העצירה ואת מעבר החציה ופנימיו; מהירה של הנאשם עם מכוניתו לרוח' המלכים מבלי לתת זכות קידמה לרכב מסווג מונית; את קירבת המונית לצומת; את גרימת הנאשם בהתנהלותו למונית לבлом חזק ולסתות לשמאלו ואף לנידת המשטרה לבולם ולסתות לימיון; ואת המשך נסיעת הנאשם למערב.

אין אני סבור כי היו לשוטר עניין /או יכולת למציא כביכול את כל הפרטים הספרטטיבים הללו מפרי דמיונו.

התרשומות הישירה מעודת השוטר הייתה כי מדובר בעדות עניינית, כנה ועקבית .

השוטר היה במרחך קצר מקום ההתרחשות.

נכח דעתו - אף בעקבות החקירה הנגדית שניהל הנאשם בבית המשפט אל מול השוטר כי לשוטר הייתה תצפית ראייה אל עבר המתרחש.

אף לא מצאתו כי נסטרה גירסת השוטר על כי נשמר קשר עין רצוף עד לעיכובו של הנאשם.

הairoע אף התרחש באור יום (בשעה 10:40 בבוקר) ולא נסטרה גירסת השוטרת על כי הייתה ראות טוביה.

חיזוק לעצם קיומ המוניות המדוברת שדראה נחסמה ניתן למצוא בגירסתו הספונטנית של הנאשם על אתר עת אמר הנאשם לשוטר כי המוניות הייתה לדבריו ורואה ממנו.

בחקירתו הנגדית של הנאשם התקשה לטעמי הנאשם להסביר את דבר תגבורתו האמורה אגב אזכור המוניות בתגובהו שלו מחד גיסא, וזאת כאשר מאידך גיסא, ובכל הבוד, בבית המשפט בחר הנאשם לטען כי הוא כלל לא הבחן במוניות. הנאשם התקשה לטעמי, ובכל הבוד, להסביר את הסתירה בין דבריו על אתר לבון דבריו בבית המשפט בעניין זה (ראה נא לענין זה את המצויע בעמ' 8 שורות 15 עד 23 לפרטוקול).

גם על התצלומים שבחר הנאשם להציג לשוטר (באמצעות הצגת התצלומים בטלפון הנייד שלו בפני השוטר בבית המשפט ומבלתי לדאוג להדפיס עותק שלהם לצרכי הגשתם כרואה) השיב השוטר תשובות מספקות ו邏輯יות ושב והסביר והדגים כי בשים לב לכיוון הגעת הנאשם לצומת לא היה בנסיבות של המוניות כדי להסתר לשוטר מראות כיצד הנאשם מגע עם מכוניתו ומפר את זכות הקדימה של המוניות תוך שהוא מפר את מיצאות התמרור 302 שהיא בכוון נסיעתו על שני היבטים - הן לא עוצר כמציאות התמרור והן, בנוסף לכך ובהמשך לכך, מקופה את זכות הקדימה עד כדי כך שמאליז הוא את נהג המוניות לבلوم חזק ולסתות וכך גם את הניידת.

זאת ועוד, לגבי אחת התמונות שהציג הנאשם לשוטר אף נאלץ הנאשם להזכיר בכך שניתן לראות את הדריש מבחינת שדה הרואה שהיא לשוטר. (ראה נא את עדות הנאשם עצמו בשורות 2 - 4 לעמ' 9 לפרטוקול).

לסיכום: גם העבירה הנוספת שיוחסה לנימוק הוכחה כדבוי ולגביה יש לומר כי מהנסיבות שהוכחו בפני אף ניכר כי קצרה הייתה שם בזומת הדרך להתרחשות של תאונת דרכים בשל התנהלותו של הנאשם בהיגתו.

לאור כל המוניות ומפורט לעיל, ואף לאחר שלקחתי בחשבון כי עדות ייחידה מטעם הتبיעה מצויה בפני, מסקנתי היא כאמור כי גובשו והוכחו כל יסודות העבירות שיוחסו לנימוק בתיק זה - הן עבירות הנהיגה ללא רישון נהיגה תקף אשר פג תוקפו בשנת 2007 (קרוב לעשור ביחס למועד הנהיגה) והן עבירות אי הזכות לתמרור 302 הן במובן אי העכירה וגם במובן אי מתן זכות הקדימה בזומת המשך לכך.

הנאשם מושרע לפיקר בשתי העבירות שייחסו לו בכתב האישום.

במאמר מוסגר אצין לבסוף כי במידה לא מעטה לפנים משורת הדין אני נמנע מהרשיע את הנאשם גם בעבירה נוספת שניכר שמתגלית על פניה מן העבודות שהוכחו בפני בתיק זה והוא עבירה העדר ביטוח וזאת כעבירה נלווה לעבירה הנהיגה אגב העדר תוקף רישון הנהיגה תקופה שכזאת.

ניתנה היום, 13 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

קלדנית: שני נעמן